

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Xavier Aliaga, Víctor Maceda
i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Àlex
Milian.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-
Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís,
Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí
Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu,
Àlex Gorina, Eva Javier, Alfons Llorenç, Glòria Marcos,
Júlia Marhuenda, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan
F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona,
Josep Ramoneda, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria
Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier
Vinader.

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
David Garrido, Salva Giménez, Ricard González, Joan
Antoni Guerrero, Rossanna Melià, Pelai Pagès, Oscar
Palau, César Palazuelos, Juli Peretó, Josep Piera, Carles
Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Nicolàs Tomás, Àlvar
Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Paula Arnas, Alba Collado, Arnau Figueras,
Núria Molines, Maria Vilella.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa
(Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Nous projectes: Zaida Torregrosa

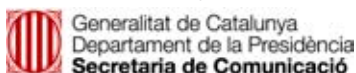
Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.
Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

L'era del cartó

Durant més d'una dècada *prodigiosa* la política de les administracions públiques va quedar definida per l'excés i el fum. Arreu de l'Estat espanyol els grans *eventos* i les construccions megalomàniques es van enramar com l'oli. Afirmar que aquesta febre va trobar al País Valencià un paradís de gestos fatús i d'inversions desbocades, desproporcionat fins i tot en comparació dels altres territoris, no és cap exageració. Tothom patia la mateixa malaltia, però els governants valencians en van fer l'eix de la seua política. En llenguatge pla, les administracions valencianes pugnaven per demostrar que pixaven molt més lluny que els altres i han quedat fixades per a la història futura com els més irresponsables de tots. Per acabar d'arrodonir la trista jugada aquesta desmesura va arribar acompanyada d'un seguit de casos de corrupció que han quedat ben evidents en la quantitat de processos judicials i d'imputats que s'encadenen al País Valencià. El "Tot això ho pague jo" que ironitza amb sarcasme l'humorista Xavi Castillo es va convertir en un "Tot això ho cobre jo".

La crisi ha fet saltar aquest model. De fa set anys els grans somnis s'han tornat malsons. Molts dels responsables d'aquella política funesta seuen al banc dels acusats. Encara, però, no hi ha hagut cap sentència exemplar que certifique el final de la disbauxa. Pitjor encara, a la vista de la catàstrofe, encara cap responsable polític valencià del Partit Popular no ha demanat públicament perdó. En un primer moment Francisco Camps i ara Alberto Fabra han continuat justificant totes aquelles absurdes inversions que han portat les finances de la Generalitat a la ruïna i han ensorrat el sistema financer valencià, un sistema públic controlat pel partit que governava el país sense oposició. Camps i Fabra, com abans havia fet Eduardo Zaplana, van convertir en hegemònica una *valenciania* basada en el deliri, en l'ostentació obscena. Encara mantenen el gest.

Si la festa s'ha acabat, no és perquè ningú s'haja imposat una reflexió necessària. Ni tan sols perquè les urnes hagen castigat una manera d'entendre el món que ha arruïnat el país. Ha estat perquè no hi havia més diners per malgastar. Si ara no hi ha tanta corrupció, no és per falta de ganes ni de vocació, sinó perquè els que la sustentaven amb les seues aportacions ja no la poden finançar. Tot això s'ha explicat i s'ha dit moltes vegades, però els dirigents del PP mantenen la displicència i l'arrogància. Per tant, cal continuar denunciant-los. Senzillament, perquè només el just càstig de les urnes pot evitar que la història es torne a repetir en un futur immediat. I aquest càstig encara no s'ha concretat.

Als nostres lectors

Doctor Ecclestone i Mister Fabra

Segons les grans declaracions que va fer l'any 2007 Francisco Camps, portar la Fórmula 1 a València no havia de costar "un duro". Set anys després, el duro s'ha transformat en 300 milions en pèrdues que ha d'afrontar la Generalitat Valenciana, després de la fallida de l'empresa autòctona que gestionava la competició. El tancament de Canal 9 i l'assumpció de les responsabilitats del contracte que havia signat amb Bernie Ecclestone han carregat més el saldo negatiu.

Aquesta setmana Víctor Maceda alça acta del gran desastre que ha significat el que es va definir com el negoci del segle. També Àlex Milian investiga si la cita anual que es fa al Circuit de Catalunya és, com la valenciana, una cita enverinada per a les finances públiques catalanes.